

סיפורי

מעשיות גליון

לשלח השבת

פרשת
יתרו

כ' שבט שנת ה'תשפ"ב
שנה 3, גליון 13-
14 (65-66)

יצא לאור על ידי מוסדות היכל הקודש הרמ"ב

היו מכלכלין אותו תמיד חלומות הללו, שיעשה כנ"ל, עד שנגמר בדיעתו, שיעשה כך, והשליך את המלוכה, והלך כאשר הלך, עד שבא לכאן, ועתה יהיה עבד. וזה שמע את כל זה ושתק (הינו זה הפך מלך האמת, שהוא האדם של הבהמות, שמע כל זה שספר לו האדם של הפוסם, שהוא עבדו עבדו ושתק) ואמר: אראה ואתי שב איך לנהג עם זה.

אחתוך לך את הראש!

בן המלך האמיתי מצא פה את בן השפחה, שהוא גרם לו את כל הצרות. בן המלך יכל לחשוב: "אתה בעצמך מודה כעת שכל מה שאני סובל, וכל מה שאני צריך להסתובב ביער לשמור על בהמות - זה רק בגללך, ואני יהרוג אותך, אחתוך את ראשך!" אבל הוא לא עשה כך, בראותו בבהירות את יד השם, איך שהכל בא מאת השם יתברך, השם יתברך סיבב כך, לכן השם יתברך עשה כעת שהוא יהיה עבד שלו.

סוד הגלגול

כאן אנו נוכחים לראות את סוד הגלגול, מרזי הבריאה: "למה הייתי צריך להיקלע לכאן?", "למה היה עליי להגיע לשם?", "למה נגזר עליי להתחנן דווקא עם המשפחה הזאת?", "למה יש לי ילדים כאלה?" וכן הלאה סביב כל מה שעובר עליו. ועליו לדעת שכל דבר מגיע אליו בחשבון מדויק. כפי שנחזה בסיפור דגן. בן השפחה גירש את בן המלך האמיתי ולכן מוכרח היה לתקן את מעשיו על ידי שיסתובב הגלגל והוא ישתעבד כעבד לבן המלך. אבל הוא עוד לא יודע את הסוד הזה, הוא לא יודע מה טיבו של אדונו - בן המלך האמיתי; ולכן הוא מתלונן ביגונו, כמה גדול ומכובד הוא היה עד שהתהפך מזלו והוא נעשה לעבד... אבל האמת היא שהוא הלא מעולם לא היה באמת גדול, הוא הוא בן השפחה שגירש אדם מממלכתו, שציער ברשעות את זולתו ונטפל להציק לאביו האמיתי - ולכן כעת תהפוך לעבד עבדים ויהיה מי שישלוט עליך בכוח.

להכל יש חשבון מדויק

זהו חיזוק גדול לאדם, לאדם יש טענות וקושיות, "למה אני צריך להתגורר כאן?" "למה אין לי פרנסה?" "למה אני סובל מאשתי וילדי?" כל אחד שעובר עליו, צריך לדעת שהשם יתברך מנהל את העולם בצדק ובמשפט, והכל עם חשבון מדויק.

אולי היית עשיר

מה אתה יודע את רזי הגלגול? יהודי הגיע פעם לחפץ חיים וזכר צדיק לברכה ובה מאד, והיה לו קושיות על השם יתברך למה אין לו פרנסה, וענה לו החפץ חיים: "וכי יודע אתה מה היית בגלגולך הקודם? שמא היית עשיר ולא נידבת לצדקה, לכן חזרת לעולם שוב בגלגול כדי לתקן את זה, לכן הנך עובר כזו עניות ודחקות קשים".

אולי גרמת להם צער

מוהרא"ש אמר, אדם בוכה שיש לו יסורים מילדיו, הם מוצצים

שבת קודש פרשת ויחי, שנת תשפ"ב לפרט קטן, ראש הישיבה שליט"א שבת בווייליאמסבורג יע"א. בבוקר לאחר התפילה ב'קידושא רבא' ראש הישיבה שליט"א המשיך את השיעור בספר הקדוש 'ספורי מעשיות', מעשה יא, מבן מלך וכן שפחה שנתחלפו.

תקציר

בן המלך האמיתי שהתחלף, הגיע ליער על ידי שרדף אחרי הבהמות שברחו, בלילה הוא נבהל מאוד מנהמת החיות, ועלה על עץ, ומצא שם אדם שהגיע לשם על ידי שרדף אחר סוסו שברח לו, והחליטו שישארו חברים אפילו כשיחזרו לישוב.

ובדרך מצא בן המלך האמיתי כיכר לחם, ולקח לעצמו, וכשראה האדם שאיבד את הסוס את הלחם ביקש ממנו בדמעות: "אחי, כבר כמה ימים לא אכלתי, תן לי לחם", וענה לו: "מה תתן לי בתמורה, פה במדבר אין ערך לכלום, אפילו כסף וזהב לא שווים כלום", ענה לו: אני ימכור לך את עצמי לעבד", והתיישב בן המלך האמיתי בדעתו ואמר: "לקנות עבד במדבר - זה שווה", והשביע אותו בשבועה שהוא יהיה עבד לתמיד, אפילו כשיחזרו לישוב, ושניהם חילקו ביניהם את הלחם.

ושם ביער הם מצאו את האדם של היער, הצדיק הגדול, ולקח אותם לכל המקומות המפחידים, לנחשים ולעקרבים, והראה להם את הבית שעומד באוויר, והכניס אותם לביתו, ונתן להם לאכול ולשתות.

רבינו הקדוש מספר:

וזה (הינו בן המלך האמת שהוא האדם של הבהמות) היה משמש עם עבדו הנ"ל ככל אשר היה צריך. וחרה להעבד מאד, על אשר נמכר לעבד כשביל שעה אחת שהיה צריך להם לאכל. כי עתה יש להם מה לאכל. ורק כשביל שעה אחת, יהיה עבד עולם.

הצדיק מחדיר ישוב הדעת

את השכל הוא קיבל עכשיו. מקודם היה לו דבר פשוט למכור את עצמו לעבד עבור אוכל, פרנסה, אבל ברגע שפגש את האדם של היער, הצדיק, הוא התחיל לחשוב "השתגעתי? נהיית עבד שלו כשביל מעט לחם? הרי פרנסה הקדוש ברוך הוא נותן!" הצדיק מחדיר באדם כזה ישוב הדעת שיתחיל לחשוב לבד: "למה שאני ימכור את עצמי למישהו, להיות עבד שלו כשביל פרנסה? הרי פרנסה מגיע מהשם יתברך!"

והיה מתאנח וגונח: איך באתי למדה כזו, להיות עבד. שאל לו: (הינו בן המלך האמת שהוא האדון שלו שאל אותו) ובאיזה גרלה היית, שאאתה מתאנח על שבאת למדה זו? השיב לו וספר לו, איך שהוא היה מלך, והיו מרננים עליו שנחלף וכו', כנ"ל. (כי באמת זה האדם של הפוסם, הוא הוא המלך הנ"ל אשר באמת הוא בן השפחה כנ"ל) וגרש את חברו כנ"ל. ופעם אחת בא על דעתו שלא טוב עשה ונתחרט וכו'. והיו באים עליו חרטות תמיד על המעשה הרעה והעולה הגדולה שיעשה נגד חברו.

פעם אחת חלם לו, שהתקן שלו הוא, שישליך את המלוכה, וילך למקום שעניו ישאו אותו, ויכה יתקן חטאו ולא רצה לעשות פזאת, אך

לבן המלך לא היה קושיות

לבן המלך לא היה קושיות, "מה הכוונה בזה?" ו"מה הכוונה בזה?" שום דבר לא הפריע לו כי הוא ידע שהשם יתברך מנהל את העולם, ורק האיש מהיער הקשה כל הזמן בשאלות "מה הטעם בזה?" "מה ההסבר של זה?" לכן הסית את בן המלך לשאול.

וּשְׁאֵלוֹ: מַה קוֹל הַחוּכָא הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת כְּמוֹךָ לְבָרְךָ הַשֵּׁיב לִי: זֶהוּ הוּכָא, שְׁהוּם שׁוֹחֵק מִן הַלֵּילָה, שְׁהַלֵּילָה שׁוֹאֵלָתָ אֶת הַיּוֹם: מַדּוּעַ כְּשֵׁאתָהּ בָּא, אֵיךְ לִי שֵׁם? וְאֵיךְ הַיּוֹם שׁוֹחֵק וְעוֹשֶׂה הוּכָא גְּדוֹלָה, וְאַחֲרֵיכֶּךָ נַעֲשֶׂה יוֹם; וְזֶהוּ קוֹל הַחוּכָא הַגְּדוֹל

לשכוח מהצרה

בפשטות זה אמור על הגאולה העתידה, שכשיבוא הגאולה יהיה כזו שמחה שכבר לא יזכרו את הגלות הקשה שעברנו. אבל זה אמור גם על הגלות הפרטית של כל אחד, עם הצרה שעובר עליו, שכשבא הישועה שוכחים לגמרי מהצרה.

חשבת שהעולם נגמר

זהו דבר פלאי, שכשאדם יוצא מהצרה הוא שוכח לגמרי ממנה, הוא שוכח את הקושי שהוא עבר, גש אל אברך ותשאל אותו: "אתה זוכר איך היה לך קשה בתור בחור?" "אתה זוכר איך שפעם, לפני שנתיים, חשבת שהעולם נגמר, ולא יהיה לך פרנסה?" כך זה, שוכחים, כשמאיר היום שוכחים את הלילה.

עד פשקווילים...

אצל כל אדם זה כך, כשמאיר היום ויוצאים מהצרה, שוכחים לגמרי מהלילה, מתחילים לחשוב שוב על הסיפורים הישנים: "וכי זה היה נסיון?!". אתמול שוחחתי עם חברי... נרו יאיר, וסיפר לי את מה שהוא נזכר לאחרונה, דבר שאמרת לי בשנים עברו כשלמדנו יחד בחברותא, והייתי מספר לו מה עובר עלי עם ההתקרבות לרבינו, ואמרת לי "אני מוכן להכל - עד פאשקעווילים, אם יפיצו פשקווילים נגדי - את זה לא אוכל לשאת", וברוך השם היום כבר עברתי גם את זה, כבר זרקו הרבה פעמים פשקווילים עלי בכל הרחובות... כך זה, בשעה שאדם נמצא בצרה, זה נראה לו סוף העולם ושהוא לא יכול לשאת את זה, אבל כשהקושי עובר ונהיה יום, אזי מסתכלים אחורה בפליאה "למה בכיתי בכלל? מה היה הצרה? מה היה כל כך קשה לשאת את זה?"

אולי לא יהיו לי ילדים

כשהתחתנתי נכנס בנו פחד: "אולי לא יהיו לי ילדים" אשתי בכתה רבות, ולא ידעתי מה לעשות, עוד לא היה לי אז את מוהרא"ש שיחזק אותי, וכמה שניסנו להירגע שעוד יהיו לנו ילדים חזר הפחד: "לההוא אין ילדים ולההוא, הם חשבו גם שיהיו להם ילדים, הם גם התחזקו, אולי אנו נהיה כמותם...". היינו רק שנה או שנתיים אחרי החתונה, והיה ממש 'לילה'. ברוך השם לאחר מכן נהיה יום, ונושענו, ואנחנו לא מצליחים להבין 'מה ההסבר של מחשבות ההבל הללו שחשבנו? לא היה לזה הסבר'.

'לילה' בראש

לפעמים נכנס 'לילה' בראש של האדם והוא חושב: "אולי אינני מרגיש טוב, שמא אני לא בריא", והוא צריך להחזיק במשהו כי הוא מרגיש שהוא נופל... או שהוא חושב: "לא יהיה לי פרנסה", "שמא יקרה לי משהו", "אולי העולם עומד להיחרב". מדוע תחשוב את כל סוגי המחשבות הללו? זהו רק כל זמן שהמחשבות רצות בראש, אבל ביום - שהפחד הלך, מתפלאים: "למה חשבתי כך? למה היה לי כאלו מחשבות שטותיות?" זהו השאלה שהלילה שואל את היום: "למה כשאתה מפציע, אני מאבד את שמי? למה שוכחים כל כך מהר מהצרה?" והיום מתחיל לצחוק ומאיר היום.

וּנְפֹלָא בְּעֵינָיו, כִּי זֶהוּ עֵינָן פְּלָא, שְׁהוּם שׁוֹחֵק מִן הַלֵּילָה.

חבל לרצות להבין

האיש מהסוסים התפלא מאוד מהתשובה, אבל הוא לא יכל להמשיך לשאול כלום, מה הוא ישאל, כבר השבתי לך הרי מהו הצחוק, שהיום צוחק מהלילה, כל זמן שהאדם מנסה להבין את כל מה שהוא רואה, הוא ישאר תמיד עם שאלות, לכן אל תחפש להבין,

את דמו, וכי יודע אתה מה היית בגלגול הקודם? שמא בגלגול הקודם הרגת את הורוך וציערת אותם במידה הכי גדולה של רשעות ומצצת את דמם, לכן צריך אתה לעבור את זה, שכעת ילדיך יעשו לך את זה.

אין קושיות

וכך זה בכל עניין, לאדם יש קושיות: "למה אני צריך להתמודד?" "למה אני צריך לעבור את זה?" צריכים לדעת שעל השם יתברך אין קושיות, והוא מנהל את העולם כל כך יפה, בדיוק בצדק ובמשפט, כמו שצריך להיות, וכל מה שהשם יתברך עושה זהו רק לטובה, ובוודאי אדם יכול לבקש מהשם שיקל עליו, ויכולים לבקש שוב ושוב, אבל חס ושלום שיהיה קושיות על השם יתברך.

מה הולך להיות בעולם הבא?

מהו שעשוע עולם הבא? מה הולך להיות בעולם הבא? רבינו אומר (ליקוטי מוהר"ן חלק ב, סימן ב), 'שעשוע עולם הבא' - הוא שהצדיקים יושבים קרוב אל השם יתברך, ומודים ומשבחים את השם יתברך, וזה באמת שעשוע 'עולם הבא', אבל רבינו רוצה להכניס את זה בנו, באנשים החיים בעולם הזה, שאדם יתרגל לא לשבת ולהתאנח רק להודות ולהלל את השם יתברך.

למי אתקשר?...

ברוך השם כל המשפחה שלי בבית עם חוס, ואני צריך לראות למי להתקשר, כי למישהו אחר שילדי לא מרגישים טוב - מתקשר מיד לראש הישיבה, למי אני אתקשר? אלא מה אני עושה? אני אומר להשם יתברך: "אני מודה לך השם שיש לי ילדים בריאים, עכשיו הם לא מרגישים טוב, אני מבקש ממך שירגישו טוב".

שלא לטעון טענות על השם יתברך

אדם צריך להודות ולהלל את השם יתברך, ובוודאי צריך גם לבקש מהשם יתברך, אבל אסור שיהיה טענות על השם יתברך: "למה כך?" "למה כך?"

אחזור לביתי לשבת

ראש הישיבה שליט"א אמר לאברך: היה לך נס גדול, אתה צריך לברך 'גומל', להודות להשם יתברך, תספר לכולם על הנס הגדול שהיה לך. בנו הרך הנולד שהיה שבועות ארוכים בבית החולים, ועוד לא נימול, והוא אמר לרופא "ביום שיש לי הולך הביתה עם התינוק", ואמר לו הרופא "אתה נשאר לשבת, ולא הולך הביתה, וענה לרופא: "אתה תראה עוד אלך לביתי לשבת, אני יבקש מהשם יתברך", וברוך השם, ועזר השם יתברך, וביום שיש לי הוא הגיע לביתו עם בנו. את זה תספר לכולם ואל תפסיק להודות להשם, כי כמה שאדם יותר מודה להשם כך השם יתברך עושה לו ניסים.

הקושיות הם הם התשובות

רואים פה מהסיפור שהאיש מהסוסים נאנח והתאנח על מר גורלו, שנמכר לעבד, ולא הפסיק להתלונן ולשאול שאלות על השם יתברך, ובאמת הקושיות הם תשובה אחת גדולה, וכי שכחת מה עוללת בשנים עברו?! אתה בעצמך סירת שבהיותך מלך התעללת באחד, ואימללת אותו, לכן כעת אתה צריך לעבור את זה כדי לתקן זאת, בשמים יש חשבון להכל.

בְּלֵילָה הַגֵּיעַ הָאִישׁ מֵהַיַּעַר וְנָתַן לָהֶם לֶאֱכֹל וְלִשְׁתוֹת.

רץ אל ספרי רבינו

מכל שורה יכולים לדבר ולדבר מהלימודים הרבים המרומזים בסיפור. רבינו אומר כאן שבלילה הגיע האיש מהיער ונתן להם לאכול ולשתות, והכוונה היא, שבלילה - כשעוברים קשיים על האדם אזי הוא צריך את רבינו, את החיזוק של רבינו, וכל זמן שהולך לאדם הכל בטוב ובעניינים הוא חושב: "למה אני צריך את רבינו, אני יכול להסתדר בעצמי", אבל כשמגיע הלילה, הוא אבוד ואיננו יודע מה הולך להיות, אז הוא צריך חיזוק ורץ לספרים של רבינו.

וְלִנְיָ שֵׁם. לְפָנוֹת בְּכָר שְׁמַעְנוּ קוֹל הַחוּכָא הַגְּדוֹלָה מְאֹד, כְּנִלְ עַד שֶׁכָּל הָאֵילָנוֹת הָיוּ רוֹעֵשִׁים וּמְזוּעָזְעִים, כְּנִלְ. וְהָסִיתוּ (הֵינּוּ הַעֲבָר הַסִּית אֶת בֶּן הַמֶּלֶךְ הָאֵמֶת, שְׁהוּא אֲדוֹנִי) לְשֵׁאל אֶת אֲדָם הַיַּעַר מַה זֹאת,

חבל לנסות להבין, השם יתברך מנהל בכל מקרה את העולם ואין צורך להבין.

בבקר חזר האדם היער והלך לו, והם היו אוכלים ושותים שם. בלילה חזר ובא, ואכלו ושתו ולנו.

להישאר אצל הצדיק ביום ובלילה

כך זה הולך, בלילה, כשלא הולך, האדם מרגיש שהוא צריך את רבינו, אבל בבוקר שהכל הולך טוב, האדם חושב 'אינני צריך כבר את רבינו, אני יכול כבר להסתדר לבד'. החכמה היא להישאר אצל הצדיק ביום ובלילה, גם כשהולך טוב, וגם כשלא הולך טוב, צריך להחזיק ולציית לעצות של רבינו.

אברכים חסידיים עם גרביים לבנות

היום יש לי שמחה, סיימו 'ספר בראשית'. וברוך השם שכשמצייתים למוהרא"ש שהחדיר בנו שנלמד כל יום מעט חומש, יום ראשון עד שני, יום שני עד שלישי, יום שלישי עד רביעי וכן הלאה, וזה לוקח בסך הכל כמה דקות ביום. אינני יודע האם ישנו עוד בית המדרש שכל הבית המדרש סיימו את כל ספר בראשית, אברכים חסידיים עם גרביים לבנות מסתובבים, סיימת את ספר בראשית?! הוא לא יודע מה לענות, "עה", "בע", "אני עוד ישלים את זה..." אתה לא אומר את הפרשה! אבל כשמצייתים למוהרא"ש מסיימים את כל החמשה חומשי תורה.

נהיים כל כך רעננים ושמחים

תלמד כל יום קצת משניות, קצת גמרא, תלך קצת ל'התבודדות' - כשמדברים אל השם יתברך כמה דקות, מקבלים ישוב הדעת נפלא, נהיים רעננים ושמחים, ומקבלים גם כח לשמח את בני הבית.

מבוהל ומבולבל

כמה כשבחור מבוהל ומבולבל שרק יהיה - זה לא בעיה, הוא עניין בפני עצמו, והוא לא קשור למישהו, הוא יכול להעלם, להיכנס למיטה, לחור, לכמה ימים, הוא יכול לנסוע לאן שירצה והוא לא צריך לשתף את אף אחד בחייו, אבל לאחר החתונה זה כבר בעיה, צריך לחיות עם האישה ואם אני לא מיושב, כיצד אני יכול ללכת הביתה ולתת לאשתי יישוב הדעת? ראשי סחרחר, ואני בעצמי לא מסודר, יש לי אלף בלבולים וספיקות בפרנסה ובעבודת השם, כיצד אוכל ללכת הביתה לאשתי?

נהיים מיושבים

אבל כשמצייתים לעצות של האדם מהיער, לומדים מעט חומש, מעט משניות, והולכים קצת להתבודדות, נהיים מיושבים, ואחר כך יכולים כבר לחזק את האישה, ואחר כך יכולים כבר לעשות שמח בבית.

מקבלים כוחות הנפש

כשמצייתים לעצות של רבינו מקבלים כוחות הנפש, ויכולים להכיל הכל, את האישה, את הילדים, ויש סבלנות לילדים. עכשיו זה ענייני דיומא, שהרבה הורים יושבים בביתם עם ילדיהם שהצטננו, אבל כשיש לאדם את העצות של האדם מהיער, את העצות של רבינו, שמלמד את העצה של ללכת ליער לדבר ולשוחח עם השם יתברך, יכולים לעבור את הכל.

להמתין לישועה

יכולים להגיע לכל המדריגות, ולעבור את כל הנחשים והעקרבים, ולזכות להגיע לבית של הצדיק, העיקר הוא לא לאבד עשתונות, שיהיה סבלנות להמתין לישועה, ולראות מה אני יכול לעשות כעת.

השם יתברך יעזור שנשאר תמיד עם האדם מהיער אפילו כשיאר היום, שלא נעזוב אף פעם את רבינו ונציית לרבינו, כך יהיה לנו חיים טובים, אמן.

לאחר מכן ראש הישיבה שליט"א שר את הניגון: "שבת קדשנו, מחמד עינינו, מאיר עינינו, בזכות רבנו. אשרינו אשרינו, מה טוב חלקנו, שזכינו להתקרב לרבנו".

שבת קודש פרשת שמות, שנת תשפ"ב לפרט קטן, ראש הישיבה שליט"א שבת בוויילאמסבורג יע"א. אחרי תפילת מוסף התקיימה קידושא רבא לדגל הולדת הבת ל... נרו יאיר, וראש הישיבה שליט"א המשיך את השיעור בספר הקדוש 'ספורי מעשיות', מעשה יא, מבין מלך ובן שפחה שנתחלפו. לפני שהתחיל ראש הישיבה שליט"א את השיעור הוא אמר: בדרך כלל אין שיעור כשמתיקיימת שמחה, אבל היות ובעל השמחה ביקש או אמסור את השיעור.

תקציר

רבינו מספר, שהחליפו את בן המלך עם בן השפחה. כשבן השפחה הפך למלך הוא גירש את בן המלך האמיתי ובן המלך הגיע ליער, אחר כך הגיע גם בן השפחה ליער והוא הפך להיות עבד לבן המלך האמיתי.

ממשיך רבינו ומספר הלאה:

בלילה בא האדם היער הנ"ל ונתן להם לאכול ולשתות, ולנו שם. לפנות בקר שמעו קול החוכא הגדולה מאד כנ"ל, עד שכל האילנות היו רועשים ומדעזעים כנ"ל. והסיתו (הינו העבד הסית את בן המלך האמת, שהוא אדונו) לשאל את אדם היער מה זאת, ושאלו: מה קול החוכא הגדולה הזאת סמוך לבקר? השיב לו: זהו חוכא, שהיום שוחק מן הלילה, שהלילה שואלת את היום: מדוע כשאתה בא, אין לי שם? ואני היום שוחק ועושה חוכא גדולה, ואחר כך נעשה יום; וזהו קול החוכא הנ"ל. ונפלא בעיניו, כי זהו ענין פלא, שהיום שוחק מן הלילה.

בבקר חזר האדם היער והלך לו, והם היו אוכלים ושותים שם. בלילה חזר ובא, ואכלו ושתו ולנו. בלילה שמעו קול החיות, שכלם שואנים והומים בקולות משונות, שכל החיות והעופות פלם פלם נתנו בקולם: האריה היה שואא, והלביא הומה בקול אחר, והעופות מצפצפים ומקשקשים בקולם וכן פלם הומים בקולות. ונתחלה נדעזעו מאד, ולא הטו אונם אל הקול מחמת הפחד, אחר כך הטו אונם ושמעו, שהוא קול נגינה וזמרה נפלאה ונוראה מאד. והטו אונם יותר ושמעו, שהוא קול זמרה ונגינה נפלא מאד, שהוא תענוג נפלא ועצום מאד לשמע זאת, שכל התענוגים של העולם פלם פלם, ואינם נחשבים, ונטלים לנמרי נגד התענוג הנפלא הזה של הנגינה הזאת. ודברו פיניהם, שישארו פלם, כי יש להם לאכול ולשתות, ומתענוגים בתענוג נפלא כזה, שכל מיני התענוגים פטלים פנגד זה.

הכל לטובה

כשהם שמעו בלילה את הקולות הפרועים של כל החיות הנוהמות ביער הם נבהלו מאוד, אבל כשהם היטו אוזן הם שמעו איך שהחיות שרות שיר מאוד יפה, שיר ערב לאוזן. פה מרומז דבר נפלא, כל אדם עובר עליו בזה העולם דברים מאוד קשים, אין אף אחד בעולם שהולך לו רק טוב, אבל אם האדם מטה את אוזנו, הוא מכופף את הראש, הוא יראה איך שכל הדברים שהוא עובר הכל לטובה.

העולם לקראת כליון...

הקולות הפרועים של החיות - אלו הן החדשות ששומעים, אנשים מאוד נבהלים מה"נייעס", שומעים בחדשות: "העולם לקראת כליון"..." עוד מעט לא יהיה שווי לכסף"..." וכדומה, ונופלים לפחדים, אבל אם מטים היטב את האוזן, רואים שהכל זה הוא לבדו יתברך, השם יתברך מנהל את העולם בחסד וברחמים ואין ממה לפחד.

להפליג עם כמה חברים

יש סיפור נורא שחכמינו הקדושים מספרים (גדה לא.; מדרש שוחר טוב, קיח) על הפסוק (תהלים קיח, כא): "אודך כי עניתני ותהי לי לישועה". היה יהודי שהתכוון להפליג למדינה רחוקה במדינות הים, הוא רצה לעשות שם עסקים ולמכור את סחורתו או בעקבות שידוך וכדומה, אז הוא הלך לספינה עם כמה חברים, ולפני שהוא עלה לספינה רגלו נתקעה בבול עץ והיא נשברה, הוא לא יכל לזוז ממקומו, ושאר חבריו השאירו אותו שם והפליגו לדרך הארוכה בלעדיו.

למה מגיע לי דבר כזה?

אומרת הגמרא את המילים הבאות: "התחיל מחרף ומגדף", האדם התחיל לדבר נגד האמונה, היו לו טענות על השם יתברך, "אני יהודי טוב, אני מתפלל, אני לומד, אני עושה מעשים טובים, מדוע מגיע לי דבר כזה שאני אשבור את הרגל? למה מגיע לי דבר כזה שאפסיד את הספינה?" כך הוא שכב על הריצפה כאוב מלא טרוניה על השם יתברך, עד שקראו לאנשי הצלה והחזירו אותו חזרה הביתה, שבוע שבועיים אחר כך הוא שמע שהספינה טבעה בלב ים עם כל האנשים ועם כל הסחורה, אז הוא התחיל להודות להקדוש ברוך הוא (תהלים קיח, כא): "אודך", אני מודה לך השם יתברך, "כי עניתני", שענית אותי, ששברתי את הרגל, "ותהי לי לישועה", כי על ידי זה ניצלתי מטביעה, רואים מזה, אפילו אם בתחילה זה נראה צרה, אבל אם מסתכלים היטב רואים שכל המקרה הוא טובה לאדם.

מכל דבר יוצא רק טוב

את זה צריך לשנן היטב כל אחד לעצמו, כל דבר שרק עוברים יוצא מזה טוב, כמו שדוד המלך אומר (תהלים קיח, כב): "אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה", האבן שהבונה מאס בה, היא הפכה לראש פנה, דווקא בגלל שלקחו אותי ושמו אותי בצד, זרקו אותי עד כדי כך - זה עזר לי, זה גרם לי שיהיה לי רגש להשם יתברך.

הוא לא צריך 'תהלים'...

בואו ולא נטעה את עצמינו, המציאות היא כך, כשהולך טוב לאדם הוא שוכח איפה הוא נמצא, הוא שוכח שיש בורא עולם, הוא לא צריך 'תהלים', הוא לא צריך 'תשובה', איך שרק מתחילים לעבור עליו כאבים וצרות, אז הוא לוקח תהלים ואומר פרק תהלים, אז הוא מתחיל לעשות תשובה על מעשיו.

עשיר עם תהלים

מוהרא"ש היה אומר: "מי לוקח ספר תהלים?" עשיר לוקח ספר תהלים? עשיר צריך תהלים? לא תמצא עשיר עם תהלים, חוץ ממתני שמתקשרים אליו מהעסק ומדווחים לו שמשוהו בעסק לא דופק, כשמתקשרים אליו מהבית שילד לא מרגיש טוב, אז הוא לוקח מהר תהלים, אז הוא כבר צריך את השם יתברך."

זה מחזיר אותו להשם יתברך

וכך אומרים חכמינו הקדושים (מדרש תנחומא פרשת תצא, סימן ב): "צריך אדם להחזיק טובה להקדוש ברוך הוא בזמן שהיסורין באין עליו. למה, שהיסורין מושכין את האדם להקדוש ברוך הוא", אדם צריך להחזיק טובה להשם יתברך, הוא צריך להודות להקדוש ברוך הוא כשהולך לו לא טוב, כי זה מחזיר אותו להשם יתברך.

ניגון יפה

בהתחלה כשעובר על אדם קשיים, העסקים לא הולכים כמו שצריך, ודברים לא הולכים כמו שצריך, האדם מאוד נבהל, אבל אם מטים היטב את האוזן באמונה שיש בורא לעולם והכל מגיע רק ממנו, אזי רואים שהכל זה שיר מאוד יפה, והכל זה רק לטובת האדם.

אני לא יכול להתנהג בגסות

המאורעות הקשים מזכירים לאדם שיש בורא לעולם, אני נזכר שיש בית הכנסת, אני צריך ללכת ללמוד קצת חזרות, מנחה ומעריב, אני צריך ללכת ללמוד קצת חומש, קצת משניות, ואם התחנתני אז אני צריך לדבר יפה בבית, לדבר יפה אל אשתי, לא להתעצבן, אני לא יכול יותר להתנהג פרוע, אני לא יכול יותר להתנהג בגסות, אני חייב לדבר יפה.

השם יתברך מרחם

השבוע אנו מוצאים הפרשה שהיהודים עבדו מאוד קשה במצרים, היהודים היו מאוד מפוחדים מהקולות הפרועים של פרעה, אבל אם מטים היטב את האוזן רואים שמהעבודה הקשה יצא ניגון יפה, ניגון ערב, כי בעצם הגזירה היתה שיעבדו במצרים 'ארבע מאות שנה', אבל השם יתברך ראה שאם היהודים ישארו במצרים 'ארבע מאות שנה', לא ישאר זכר מבני ישראל, הם ישקעו בנו"ן שערי טומאה, ריחם עליהם הקדוש ברוך הוא, והוא עשה שיעבדו מאוד קשה במאתיים ועשר השנים, וכך יצא שהעבודה של ארבע מאות שנה נעשתה והצטמצמה לסך הכל מאתיים ועשר שנים, וכך הם נגאלו מוקדם יותר, יוצא שכל העבודה הקשה היתה טובה גדולה.

חיים במקום כסף!

רבינו הקדוש אומר (ספר המדות אות ממון, סימן עד): "לפעמים מיתת כרת נתחלה על עניות", השם יתברך ממיר 'כרת' בעניות. אדם מסתובב עם קושיא: "למה אני מתייגע? למה אני לא מתעשר? אני עושה דברים טובים, עשיתי סגולות, הבטחתי קבלות טובות, בכדי שהדיל יצליח ולבסוף לא נהיה מזה כלום", יכול אבל להיות, אולי נתנו לך חיים במקום כסף! עברת עבירה שחייבים עליה 'כרת' השם ישמרינו, אף אחד לא יודע מזה, רק השם יתברך, והשם יתברך ריחם עליך ולקח את כל הסגולות, כל הקבלות הטובות, והוא המיר אותם לחיים וכך הסתלקה הגזירה.

כל הבריאה שרה 'השם', 'השם'

אם מטים היטב את האוזן, מביטים היטב, רואים איך שכל החיים זה שיר יפה, כל הבריאה שרה 'השם' 'השם', הכל רק כדי שהאדם יבחין שיש בורא לעולם.

ראש הישיבה שליט"א בירך את בעל השמחה: השם יתברך יעזור שתרווה רוב נחת מהילדים שלך, והסבים יזכו לראות רק שמחות ונחת.

והשם יתברך יעזור שנציית לרבינו כל יהיו לנו חיים יפים, אמן.

אחר כך שר ראש הישיבה שליט"א את השיר: "שבת קדשנו, מחמד עינינו, מאיר עינינו, בזכות רבנו. אשרינו אשרינו, מה טוב חלקנו, שזכינו להתקרב לרבנו".

